

Nostalgii de toamnă

Eugenia Calancea

Mergând desculț-acum prin iarbă
Aș vrea ca soarele să fiarbă,
E cam târziu, dar timpul mai încearcă,
Să ne mai cuprindă cu căldură oleacă.

Vezi frunzele ce cad din mesteceni
Și-ți amintești de "Ce te legeni",
Stai și ascuți un cântecel sublim
Și corzile sufletului răscolim.

Dansezi apoi peste struguri de soi,
Atunci când petrecerea e-n toi,
Ești curcubeu și soarele e la asfințit,
Ai vrea să fie vară la nesfârșit.

Nu vreau să pleci vară de lângă mine,
Aura ta caldă să fie și azi și mâine,
Să mă-nconjori cu căldura ta,
Cu copacii, florile și mireasma ta.

Mai vreau să stau ca scoica la soare,
Să simt apa mării la picioare,
Dar vine din nou toamna rodiroare,
Ce pentru noi e ca o sărbătoare.